

# **Badische Landesbibliothek Karlsruhe**

**Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe**

**Opera**

P. 1-3 nebst Inventarium

**Gerson, Jean**

**[Straßburg], 1488**

De libris quorundam caute legendis

[urn:nbn:de:bsz:31-300759](#)

## De quorūdā libris legēdis

Et desideria occidunt pigrum desideria intellige non ea sola que palam improba sūt et scelerata sed que specie boni se velant et palliantr. ut sunt desideria edificationis et correctionis alioꝝ sciendi quoꝝ plurima ad expulsione tenebrarum intellectus. h̄ tenuit pfecto deterior obsecritas et curiositate quā qui sequitur ponitur in numero talium quales loquitur aplius verbosa curiositas semper discentes et hunc ad scientiam veritatis venientes sunt cribro in aq̄m mero simillime. sunt vas plenum rimariū q̄d bac illac effluit nec sapientiam continebit maxime dum nō obfuant illud vulgati autoris. Tabulis sup̄ma nota. H̄i va lefrater carissime. Scriptum hoc mane mercurij Lugduni breviori prossus spacio tempoz & iicio sit ad vos et redicito utnam stuctuorū scio q̄ mibi minē mole stuz. Tu quoꝝ fac simile si tempus postulat aut res. &c.

Johanannes cancellarius pisensis

Admonitio quedam breuis et necessaria. quō caute legendi sunt quorundam libri. ppter errores occultos venerabilis magistri Johau. de Herson.

## Prohemium

Via vnum est necessarium optimum et eternū sufficere debet q̄ renti bonas margaritas ut tandem inueniat vñā et vendit oībus competeam. Hec me cōsideratio per mouit sepius facere oīcem in mari et iaq̄s multis sacre scripture nominatum hodie pma octobris anni. D. cccc. xxv. dū pscrutatus scripta. Hubertini relegēdo qd̄ super illud cantici Simeonis H̄uc dimitt seruū tuū dñe notaerit apparuit mibi sic et alias aspectu pfunctionio grande nimis et pfundū qddam super meditatione Iesu xp̄i et pacis sue misterio. Et dū magis et magis introrsus aspexi singulaꝝ notaui manifesterūt se vultus puelle q̄ demoliuntur vineas maxime dū vinea floruit. Fuerūt pte Hubertini illius hereses aliq̄ radicē accipiētes ab abbate Joachim et cōsequenter pullulātes in spuria virtulamina diuersoꝝ erroꝝ etiam pchdoloꝝ vsc̄ ad tpa nostra. Unus error et pncipalis fuit de suscitate et publicatio euangelij eterni. Finis q̄ sicut pater habuerat suam legē pte

Dovsi et legis scripte. Filius vero tēpe legis gratie et euāgelice. Ita spūsancrus legem inspirar̄ cōsummātā sub paupertate legis euāgelice. sicut exp̄sse horāre videtur dictus Hubertinus expositione dicti cōtici. H̄uc dimittis tē. Fuit alter error de lege vel spū libertatis sub q̄ begardi et begar de nefanda et abominabila ppetrātū facinora. Bonit error iste q̄ aīa pfecta reducita in deū pdit suū velle. ita q̄ nihil h̄z vdi le vel nolle nisi velle diuinū quale habuit ab eterno ī esse ideale diuinio. Quo adictio dicit se cōsequēter posse agere quicq̄d carnalis affectio deposita sine peccato vel crīmine cū non habeant velle et nolle. Diversificatur aut̄ modus iste qm sufficit aliquibus ut sub deo solo suā totaliter vel tē ab negenti volūtatem. In q̄ abnegatione dicit summā cōsistere pfectioꝝ. Sunt alij rūdiores idiote et simplices q̄ seducti p astutis faciūt hāc subnegationē prie volūtatis p modū pfectioꝝ et obedientie in manib⁹ suis. Qua facta pmittunt astutiales et querisi q̄ amplius peccare neq̄unt sub q̄ pfectu ppetrant innumerabiles nec refreidas abominationes. Fuit alter error q̄ bō pfectus nullā curam deber habere de bus humanis quōcunq̄ vadant. Imo nec de seipso si damnet vel salue sed in omnib⁹ et singulis diuinam expectare volūtatem dy et in illa cōplacere sue salutis suā damnet. Quia etiā q̄cqd velit volūtas dei fieri. Habet error isteramos plurimos pullulantes ex dictis apli. Augustini et silii male intelligētes sup̄ pdestinatione dei et sue puidentie infallibili infirmitate. de qbus nō ē hic scribendū p singula. Sufficerit igitur ad p̄sens cōmonuisse lectorem pdcī. Hubertini sicut et alioꝝ extranea tradentium sub specie subtilitatis vel excellentis dogm̄ et omnia reguler et examinet iuxta veritatem euāgelicam. et doctores cōiter appbatos alioquin nouerit se pculis maximis erroꝝ et heresim p̄imum fore. Deniq̄ nuper sup̄ hac re compositum est opusculū de examinatione doctrinarum. et aliud sup̄ doctrina Raymudi lulli. Et qui de singulē errorib⁹ cum originib⁹ suis particulareſ vellat facere tractatus nūc finis. Scripta sunt insuper dudum aliqua sup̄ libro q̄ dicitur. Climacus de triginta gradib⁹ pfectioꝝ cuius radie est error stoicoꝝ ponētū virtutes esse insensibilitates. si ad nibil

# De distinctione visionum

19

passionabiliter affici/atra illud apli tam generaliter expertū Sentio aliā legem in mēbris meis tc. vnde etiā reperiūm i doctribo theologie qui subtileſ ſ pundi no minari ſunt quedā pofitōnes min⁹ ſobrie ut qd⁹ vult ⁊ facit nos peccare. Q, in or dine ad deuꝝ om̄ia necessario veniūt ⁊ ita necessario peccam⁹. Q, diuina voluntas pri⁹ vult res eſſe q̄ ſu⁹ intellectus indicat eas fore. Q, in codē instanti temporis. li cet nō nature duo contradictoria ſimul po ſunt ſtare. Q, multa ſūt eterna pter decum Q, quicqđ intellect⁹ cognoscit vniuerſa liter vel abstractiue v'l preciſiue/habz cor ſpondentiā talē in re/ficut in deo dū p ſcindit intellect⁹ ſapientiam a bonitate. ⁊ ita de reliquis quoꝝ plura damnāda arti culi paratiſes ordinauerūt.

Finis

## Tractatus de distin ctione veraz visionū a falsis magistri Jo banni de gersonno Lancellarij parif.

**V**er per unā et lectionib⁹ meis ſup n̄ elu carniuꝝ apud ipſos carthuſienſ recenſui eis dēqꝫ traſmisi. Hūc alia quandā ſilr recēſens/tibi germane frater mitro. Hec lectio generali quodaz tropo aperit quēadmodū numiſma verz diuine reneſationis/a falſato denario dyabolice il luſionis ſecerni p̄t. ne fallat nos angel⁹ ſathane p̄ traſfigurationē ſui in angelū luc. h̄ p̄bem⁹ ſpūs ſi ex deo ſūt. ⁊ qd⁹ bonuz eſt obediētes aplo teneam⁹. Hec doctrina et ſi cuilibet xpiano utiliſ eſt/viris tñ religi oni ⁊ templatōi dedicatis/quale re p̄t ce leſtis elegit/saluberrima imo necessaria iudicat. Bñ vale frater cordis mei/in eo q̄ te iugiter custodiat ⁊ in q̄ bñ valere p̄res ⁊ fratres tuos celeſtinoſ vchémeter expoto. cōmendās me oꝝib⁹ eoꝝ. atq̄ ea q̄ tibi deputo volēs eſſe ipis cōmuniua/vtinaꝝ et utilia ſiāt. Hec aut̄ lectio ſic habet.

**F**uit Johānes baptiſans i de ſerto. In bac p̄ticula cōmēda tio Johis p̄cursoris ex tribus

oñdiſ/ex fama p̄ nomē expiſſa ibi. Fuit io hānes. glosa. gra dei. A gra incipit. n̄ no minari ſolēti niſi famosi. Hodo et ſua oga tione v̄tuosa q̄ dicis baptiſas. Tercio et loci v̄gruētia. in deſto. **L**irca nomē vi dere eſt ipm̄ reuelatū finiſce celit ſm hiftoriā Luc. i. ſcriptā. Et nō eſt hec mediocris laus h̄renomē qd̄ p̄ angelū. ⁊ tale angeluz q̄lis eſt gabriel/ os dñi/noiauit. Lōcludit nāq̄ mirabil̄ vīte pfectio futura/ex p̄nun cia ſeu p̄ſaga miraculoſi nois assignarōe. alioquin fruſtra fieret in nomē miraculi opatio/ſi nō in re ipa aliqd magnificū ſup q̄ naturā excelsū designaret. **D**is inſur get ſtatiū curiosus inuestigator. ⁊ q̄ret q̄ pacto ſciſ hāc p̄nunciatōe nois iſtū ſuſfe angelicā p̄l̄ q̄ illusionē dyabolica. Etenim angel⁹ ſathane ſm aplm traſfigurat ſe nōnq̄ i angelū luc. Ita eſt dubitatio q̄ in nouiſſima lectorē eſt tacta ⁊ dilata ad tps alteꝝ/q̄ petiſ arre discernēdi reuelatio nes angelicas/ab illusionib⁹ demoniacis. **D**uocircā dicam⁹ i pmis ſic p̄a religio nis assignatio/p̄ sophiſticas ⁊ fallaces he reticoꝝ argumētōes impugnat. ſic per mendaceſ angelos miraculoꝝ veroz. ſan ctazq̄ reuelationū autoritas/facit qbus dā ſophiſticiſ ⁊ magoꝝ pſtigūs q̄riti inſtrigi. h̄ dicit Pet̄ apud clementē i itinerario ſuo. Cur ita q̄ten⁹ p̄ abducant hoies a ſpūalis veritat̄ cognitōe q̄ p̄ miraculoꝝ aut reuelationū media tradira ē/q̄n ad fal ſitatē ſil'a videns introduci. **D**icam⁹ p̄ terea qm̄ nō eſt humanit̄ regula general v'lara dabil̄/ad discernēdū ſemp ⁊ inſalli biliter/q̄ ſe ſūt ⁊ q̄ falſe aut illuſorie reue lationes. Tūc em̄ nō habereſ ſolū fides ſ noſtris pp̄bētib⁹/ p̄ ſequēter de tota reli gione/iz eſſet euideſte certitudo. Hā q̄ ſci ret euideſter aliqd eſſe a deo v'l ei⁹ angelo reuelatū/ſciret pfecto aliter q̄ ſolā fides illud eſſet verz. Quādmodū ſi q̄s haberz ſcientiā clarā de diſſolute fallaciaꝝ ⁊ ar gumētationū p̄tra veritatē ſidei peccatiū eandēqꝫ impugnantū. haberet v̄tq̄ noti ciā nō em̄ certā ex fide/ſz ex demōſtratione de ſidei articulis euideſter. Lōstat igif nō eſſe querēdū a catholico vt ſibi ſiat eluci datio p̄ſpicua ⁊ euideſ ſe p̄nunciatōe hu iſ ſois Johes facta zacharie/q̄liter p̄ba biliter ſciet eſſe reuelatio angelica. De ſe ſi fides eſt ⁊ nō ſciētia. Et ſic nō oīm eſt ſides ſm aplm/ſz eſt donū dei/sic nō oēs verā a

bb